

בעניין: אפרים נוה, ת.ז. 24011850
 עיי ב"כ עווה"ד בעז בן צור ושות'
 בעז בן צור ושות', עורך דין
 מגדל הארץ (מגדל צפוני), רח' הארבעה 28, תל אביב
 טל': 03-7155000 ; פקס: 03-7155001
התובע:

- נגד -

1. הדס שטייף, ת.ז. 53527107
 2. רזי ברקאי, ת.ז. 04036000
 3. נורית קנטி, ת.ז. 37620929
 4. איליאל שחף, ת.ז. 32284226
 5. שמעון אלקבץ, ת.ז. 22234264
 6. מדינת ישראל – משרד הביטחון – גלי צה"ל
מרחי הדרכר 23 יפו
- טל': 03-5126666 ; פקס: 03-5126720

הנתבעים:**מהות התביעה:** נזקנית**סכום התביעה:** 7,000,000 ש"ח

כתב התביעה

"בטלפון הסלולרי טמוں סייפור חייו של האדם בהאידנא, באשר אצורים בתוכו רגעים זוכרים משמעותיים מחיוו של אדם, לצד מידע ופרטים חיווניים לתקופתו היומיומי – תמונות של עצמו ושל יקרים, כתובות ומספרי טלפון של קרובים ומקרים, יומן, פתקי תזכורות ולוח שנה, ועוד [...] גניבת טלפון סלולרי מהויה גם חדרה למתחכם פרטיז ביתר של האדם [...] הסMASTERפון הוא מעין כסתת ניידת המכילה תמונות, לעתים תמונות רגשות, התכתיות אישיות ומידע פרטיז, ולעתים אף סודי [...]. די בידיעה כי הגניבה עלולה להביא גם לשחיטה או להפצת מידע ותוכן אישי ורגיש, כדי להעכין את החדרה ואת תחשות אבדן השליטה של קרבן הגניבה".

(השופט י" העית, ע"פ 14/8627 דבר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (14.7.2015)).

א. פתח דבר

1. באופן שקשה ליישבו עם אמות מידת עיתונאית או חוקית כלשהי, בניגוד לדין ותוך ביצוע שורה של **Uberiyot Piliyot**, כל שייחתו הפרטיות של התובע, כל התכתיות שניהל – **חייו האישיים, במלאם** – נחשפו ונגלו בפניו הנתבעים וחלקו אף בפניו מאזיני גלי צה"ל (וכלי תקשורת אחרים).
2. בתמצית יאמר, כי בזדון, בכוונת מכoon ותוך שימוש ציני באיצטלה עיתונאית, נטלה נתבעת מס' 1 (להלן: "Shطيיף"), את מכשיר (או מכשירי) הטלפון הנheid של התובע – שלא כחוק – לידי. מכשירים אלה, שאوتם קיבלת שטייף לידי, נלקחו מן התובע ללא רשותו ולא ידיעתו, והלכה למעשה – נגנובו מהם. שטייף, שלא שוחחה עם התובע ולא ביקשה את הסכמתו לנטילת המכשירים, ידעה, אפוא, כי היא

מחזיקה ברכוש פרטי או אינטימי של התובע שהינו, לכארה, רכוש גנוב.

3. או אז הגדילה שטייף עשות, והביאה **לפריצתס** של מכשירי הטלפון הניידים, בעצמה או תוך שימוש ב"מומחה אבטחה".
4. לאחר מכן עיינה שטייף במידע האישית והפרטי שנცבר במכשירי הטלפון הניידים, יחד עם הנתבים **הנוספים – ובמשך תקופה ממושכת**.
5. בעשוטם כן, פשפו הנתבים בכל פינה ופינה בחיו של התובע: התכתבויותו עם ידיו הקטינים, חברי ולקוחותיו (תוך הפרת חסיון ע"ד-לקוח), ולמעשה – שורה ארוכה של אנשים, לרבות שרים, חברי כנסת, שופטים, אנשי מערכת האכיפה ועוד; תמונותיו האישיות ותמונות ילדיו; קטעי קול השמורים במכשיר הטלפון הנייד; היסטוריית הגלישה של התובע; וכן הלאה וכן הלאה. אין היבט בחיו האישיים והפרטיים של התובע שלא נסرك על ידי הנתבים במסרים ברזל. לא יותר לו ולא אבך של פרטיות.
6. את שלא נשא חן בעיניהם, החלו הנתבים לחשוף באמצעות תקשורת שונים – ובכלל זאת בשידור בתחנות הרדיו "גלי צה"ל" וברשתות החברתיות. וכך, שיחות אישיות שנייה התובע מצאו עצמן גליות בכל תקשורת השונים. **פרטיותו הפכה למרם. צנעת חייו הופרה ברגל גסה.**
7. גם היום, בעוזות מצח שאין שנייה לה, הנתבים מוסיפים לפזר "איומים" מאויימים שונים אחרים, כאילו בכוונתם "לחשוף" מידע נוסף, אשר כאמור הגיע אליהם תוך ביצוע עבירות פליליות של ממש, ומוחזק על ידם בניגוד לחוק.
8. כפי שיפורט להלן, מעשי הנתבים הסבו (ועודם מסביס) לתובע נזקים כבדים ביותר. משהנתבים מיאנו להשיב לפניו התובע והם מוסיפים לבצע עבירות פליליות לפני אף ברגעיהם אלה ממש, לא יותר לתובע אלא להגיש תביעה זו, על מנת להיפרע, ولو במעט, את הנזקים הכבדים והבלתי הפיכים אשר נגרמו לו על ידי הנתבים ושטייף בראשם.
9. בית המשפט הנכבד מתחבש אפוא לקבל את התביעה, ולפסוק לטובת התובע פיצויים כתובע להלן. הכל – כפי שיפורט להלן.

ב. הצדדים

10. **התובע**, מר אפרים (אפי) נוה, הוא עוזי'ד במקצועו. עד לאחרונה שימש מר נוה יויר לשכת עורכי הדין בישראל.
11. **הנתבעת 1**, גבי הדס שטייף (להלן: "שטייף"), משמשת כתבת לענייני משטרה בגליל צה"ל.
12. **הנתבע 2**, מר רזי ברקאי (להלן: "ברקאי"), מגיש את התכנית "מה בוער" בגליל צה"ל.
13. **הנתבעת 3**, גבי נורית קנטி (להלן: "קנטוי"), היא עורכת התכנית "מה בוער" בגליל צה"ל.
14. **הנתבעת 4**, גבי איליאל שחר (להלן: "שחר"), משמשת ראש מערכת החדשות בגליל צה"ל.
15. **הנתבע 5**, מר שמעון אלקבץ (להלן: "אלקבץ"), הוא מפקד גלי צה"ל.

16. **הנתבעת 6, גלי צה"ל**, היא תחנת רדיו צבאית, שידוריה נקלטים בכל רחבי הארץ.

17. התכנית "מה בוער" משודרת בתחנת הרדיו "גלי צה"ל". התכנית משודרת בימים א'-ד', בין השעות 00:00-11:00 בבוקר, שעות הנחשבות לשעות שבהן זוכה התוכנית לקהל מażינים רב במיוחד, ומאזינים לה מאות אלפיים. כאמור באתר האינטרנט של גלי צה"ל, מדובר ב"תוכנית האקטואליה המובילה בישראל".

18. ביום 16.1.2019 שודרו בגלי צה"ל מדריכים שונים אשר עסקו בחקירתו של התובע: תוכנית "מה בוער" (מהשעה 00:09 בבוקר), ובהמשך, החל מהשעה 11:00, "משדר מיוחד" שעסוק בנושא זה.

ג. תמצית התשתיית העובדתית

19. עניינה של תביעה זו בשורת עבירות פליליות וועלות אזרחות שביצעו הנتابעים כלפי התובע. להלן יפורטו מעשייהם של הנتابעים אשר מקימים חבות על פי דין כלפי התובע, מעשים שגרמו לתובע נזקים כבדים ביותר. הגם שמדובר בעיתונאים, אלה הפכו שורה של חבות על פי דין. מרובה הצער, מעשייהם נעשו מתוך כוונות זדון ובחוסר תום לב. מעשים אלה מקימים לתובע זכות לسعد ולפיזוי נזקי.

ג.1. קבלת מכשירי הטלפון הגנובים של התובע

20. כאמור לעיל, התובע שימש עד לאחרונה יו"ר לשכת עורכי הדין.

21. מאן דהוא, אשר ככל הנראה ביקש להזיק לו, פנה בראשית חודש דצמבר 2018 או קרובה לכך לגבי שטייף, ומסר לה מכשיר או מספר מכשירי טלפון נייד שבבעלותו ובשימוש הבלתי של התובע (להלן גם: "המכשירים").

22. ויובהר: מדובר במכשירי טלפון נייד **פרטיים**, המוגנים בסיסמה המונעת כניסה בלתי מורשית, שאינם אמורים להימצא בידיו של איש זולת התובע. לאיש אין היתר או רשות לעשות בהם שימוש כלשהו. מילא, היתר או רשות כאמור לא ניתנה לאיש – לא לגבי שטייף ולא לכל גורם אחר. לפיכך, מדובר, לכל דבר ועניין, במכשירים אשר נגנוו מההתובע תוך ביצוע עבירות חמורות ובין היתר, אך לא רק, קשרות קשר וסיווע לגניבת, קבלת נכס שהושג בפצע, פגיעה בפרטיות לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (ולפי שורה של סעיפים משנה לסעיף 2 לחוק זה) ועוד כהנה וכחנה. אין צורך לומר, שה行动ות הנتابעים או מינם כמי שפזרט לעיל וכמי אשר יפרט להלן, אף מקיימות את מלאה היסודות של עלות נזקין (כמפורט בהמשך הדברים).

23. הגם ששטייף לא שוחחה מעולם עם התובע, ומילא לא קיבל מעולם את הסכמתו ליטול לידיה את המכשירים (כל וחומר לעין בתוכנות), **היא נטלה את המכשירים, שאינם אלא רכוש שהושג בעבירה, והחזיקה בהם ללא רשותו של התובע ולא ידיעתו**.

24. כמפורט להלן, עצם קבלת המכשירים בידי שטייף, כמו גם החזקתה בהם, מגבשים עבירות פליליות מצדה.

ג.2. פריצת מכשירי הטלפון הניידים

25. בין כך ובין כך, עם קבלתם פרצה (כך ממש!) גבי שטייף את מכשירי הטלפון הניידים, בעצמה או תוך הסתייעות ב"מומחה אבטחה".

26. כאמור מעלה, המכשירים היו מוגנים בסיסמה, כמקובל במכשירים מסווג זה. מטרת ההגנה היא להווסף ולשמור על פרטיותו של בעל המכשיר, שכן כלולים בו תכנים אישיים (דוגמאות כתובות, תמונות וקטועי קול), מڪצועיים (דוגמאות כתובות עם לקוחות וערכיו דין אחרים), כלכליים (דוגמאות מידע פיננסי ונישה לחשבונות בנק) ואחרים. שטייף, כפי שצווין, עקפה את ההגנה על המכשירים באמצעות פריצתם הבלתי חוקית.

27. לאחר זאת, עיינה שטייף – שלא לומר, חיטתה – בתכנים שבמכשירים, עד שנראה שלא נותרה פיסת מידע האוצר במכשירים אלה שעניינה לא שזפה אותם ויובהר: מדובר באלפי, אם לא عشرות אלפי, פרטי מידע שונים, מה שכינה ברקאי בשידור, כמו צא שלל רב – כפי שיפורט להלן – "ממוזודות חומר".

28. ודוקו; שטייף עשתה כן שעה שאון היה יודעת, מהחל ועד כלה, מהו ה"מידע" הכלול באוטם מכשירי טלפון ניידים. כאמור – שטייף פרצה, להלכה גם למעשה, עמוק אל תוך חייו האישיים והפרטיים של התובע, פריצה שאיננה נופלת בחומרתה מפריצה לבית מגורים (ובמבנה מסויימים, אף עליה עלייה) וביצוע חיפוש יסודי במסמכיו וכלייו של אדם – וזאת מבלי שתוכל לדעת אל נכוון מה בדיקות יימצא לה שם.

29. פריצה זו אל מכשירי הטלפון הנייד – אף היא מהוועה עבירה פלילית (נוספת).

30. אגב כך, נחשפה שטייף לשיחותיו האישיות ביתר של התובע ושל גורמים נוספים: שיחותיו עם ילדיו ועם חבריו; עם לקוחותיו, ועם כל באי שיוו; התאפשר לה לעיין בתמונותיו של התובע, ובתמונה ילדיו הקטינים; ובKİצ'ור – הزادן לה לסקור כל פינה ופינה בחיו הפרטיים של התובע, ללא רשות ובינויו לחוק. פריצה זו, והעיוון בתוכולת הטלפון הנייד של התובע, פגעה קשה ובלתי הפיכה בפרטיו של התובע ובפרטיו של כל אלה שעומם שוחח.

31. ככל אדם, גם התובע מנהל שיחות אישיות בנושאים שונים, שאין מיועדות לאוזניהם של אחרים. שיחות אלו הן שיחות פרטיות במובאה. והנה, צנעת חייו היפה לנחלת הכלל. בעניין אחרון זה יודגש כי משעסקיינו בערך דין, הרי שטייף (ובהמשך, כפי שיזכר, גם יתר הנتابעים) עיינה גם בשיחות שלגביהן חל יחסיו מוחלט שאינו ניתן להסרה (ראו סעיף 48 לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971; סעיף 90 לחוק לשכת עורך הדין, התשכ"א-1961). כיצד, אף בית משפט איינו יכול להסיר חסיוון זה ללא הסכמת בעל החסיוון – לא כל שכן "כתבתי" העשוה כן אגב אורחא, תוך יצוע עבירות פליליות. לפיכך, גלומה חומרה יתרה בשימוש הפסול שנעשה – תוך יצוע עבירה – במכשירי הטלפון הנייד של התובע.

ג. מסירת העתקי המידע ליתר הנتابעים והעיוון המשותף בהם

32. לאחר פריצת מכשיר הטלפון הנייד העבירה שטייף את העתקי המידע שנמצא בו לעיוון גורמים נוספים, ובهم יתר הנتابעים – ברקאי, קנטי, שחר ואלקבץ.

33. הוכחה בדרך הפעולה של שטייף נמסרה על ידה ממש מעל גלי האתר. כך, שטייף הודיעה במהלך "המשדר המיוני" בಗלי צה"ל, כי בהליך ה"עובדיה" (ולמעשה, במהלך הפגיעה הקשה ובלתי חוקית בפרטיו התובע), האזינו הנتابעים במשך שעות ארוכות לחומרים שבמכשיר הטלפון הנייד, וכי החבורה הנכבדה "צלהה" לחומרים. וכך נאמר:

"ברקאי: [...] החומריים הרי אצלך כבר תקופה ארוכה, והחומריים הגיעו אלינו למערכת 'מה בווע' כבר לפני חודש. למה פניו למשטרת ולא פרסמו את זה? משומש שהיעץ המשפטי שקיבלנו, שלזווה את הבדיקות, אמר לנו שזאת הדרך לעשות את זה. וכך הם הפנו אותנו גורמים משפטיים שהתייעצנו איתם, פשוט עם כל ميزות החומר שלך, למשטרה.

שטייף: [...] אכן, ואין מה לעשות אנחנו תחנה שכפופה לחוק ו אנחנו תחנה שכפופה ליעוץ משפטי, ובתחנה זו לא קורה שום דבר בלי ייעוץ משפטי ובהליך העבודה, מהרונו שנאטו החומריים ואנחנו ישבעו שעת ארכות כולנו, וככל שצלנו אל החומריים הבנו למה אנחנו נחשפים ולאיזה ברוך נכנסנו, וכך הכל עבר דרך ייעוץ משפטי ואתה ידוע יותר טוב מכלום איך זה הגיע בסופו לדבר לידי להב 433".

(עמ' 7-8 לתמילי המשדר המיויחד).

העתק Tammy השידור מאת חברת "יפעת" מצורף כנספח 1. לתביעה זו מצורפים התמלילים במלואם (ביחס לקטעים שבהםណון עניינו של התובע) על מנת שניתן יהיה להתרשם גם מהקשר הדברים, תוך הדגשת היציאות המופיעות בכתב התביעה.

34. ובהמשך השידור עמדו הנتابעים שוב על מעורבותם העמוקה והמשמעות בנושא, תוך שהörper כי כולם נטלו חלק פעיל בפגיעה הקשה בפרטיותו של התובע ובהלבנת פניו:

"ברקאי: [...] נורית קנטי, עורכת 'מה בווע', מצטרפת אלינו [...] נורית הייתה שותפה סוד בקשר שבושת ארכוכים וביקשנו ממך, נורית, לשלו' כמה מהדברים שעדיין לא דיברנו בהם, ושהם מותרים בדיור.

קנטי: תראו, קשה לדעת מה בדוק מותר להגיד, אבל צלנו הרי לחומריים, כמוות החומר שהודס הביבה הייתה אדיה, ורוי גם אתה, וגם אני, וגם איליאל שחן ראש המחלקה שלנו, צלנו לחומריים האלה [...].

(עמ' 30-31 לתמילי המשדר המיויחד).

35. לשם ולא להאמין. שורה של אנשי תקשורת יושבת לה, "צוללת", כלשונה, לכל פינה בחיוו של התובע, ומחככת ידיה בהנאה מרובה. וכך, בשידור חי, מאוזן ביותר, מהררת בקול רם "מה בדוק מותר להגיד", או בלשון אחר – עד כמה ניתן להוסיף ולרמוס את פרטיות התובע.

36. ביום 16.1.2019 אף פרסמה שטייף, בחשבון ה"פייסבוק" שלו, פוסט שמננו עולה כי יתר הנتابעים לקחו חלק ב"כל הבדיקות" וה"התיעצויות" בנושא זה.

העתק ה"פוסט" של שטייף מיום 16.1.2019 מצורף כנספח 2.

37. על כך שהנתבעים פעלו בצוותא חדא בעניין זה ניתן ללמוד גם מ"ציוץ" שהעלה ברקאי לחשבון הטוויטר שלו ביום 26.1.2019, באומרו כך:

"הדים שטייף hadasshtaif@ לא לבד בסיפור הזה. הכל מעשה בליובי צמוד של המשטרה והפרקליטות. כל גלי"ץ מהThorugh חוץ מכמה מגנלי עניינים חלום לצער מהתמונה שלנו".

העתק ה"ציוץ" של ברקאי מיום 26.1.2019 מצורף כנספח 3.

4. חשיפת מידע פרטי של התובע בשידור ובמקומות נוספים

38. ביום 16.1.2019 ה彷ה לגליה חקירה הנוגעת לטענות ביחס לתובע (למען הסדר הטוב יותר, כי טענות שהועלו מוכחות כולם). חקירה זו נולדה, בולה, לאחר ששתייף מסדרה את העתקי המכשירים הנידים של התובע לידי המשטרה (ובלשונה של שטייף במהלך שידור הרכנית "מה בווער": "החקירה החלה לפני שבועיים בשם קיבלו את החומרם מאיתנו. חקירה סמייה שהפכה הבוקר לנלייה").¹

39. על פי פרסומים שונים,² יכול שהפרקיות החליטה להעניק "חסינות" (במפורש או במשמעות) לשטייף, תוך שנאמר לה – הבטחה שמקור הסמכות לה כל אינו ברור, אך יתברר מן הסתם – כי לא יינקט נגדה הילך פלילי. מאליו מובן כי חסינות זו – ככל שניתנה – אינה רלוונטית להליך האזרחי, והיא אינה מקימה כל הגנה במישור זה. היפוכם של דברים: **הכרח להעניק לשטייף חסינות, مثل הייתה "עדת מדינה", אך מלמד על כך שמדובר למי שביצה עבירות פליליות חמורות.**

העתק כתבה מעיתון "הארץ" בעניין פריצת מכשיר הטלפון הנידי של התובע והסכם ה"חסינות" עם שטייף מצורף כנספח 4.

40. במועד זה שודר בגלוי צה"ל "մסדר מיוחד" של הרכנית "מה בווער". במהלך השידור, **חשפו** הנتابעים פרטי מידע שונים שאוטם למדיו מעיוון בתוכולת מכשירי הטלפון הנידי הפרטיים של התובע. בין היתר, נאמר **בשידור כך :**

א. ברקאי:

"[...] חבל שבמהלך הדברים אני לא יכול לצטט לך תכחות מבזה, גסת רוח, בין האיש המרכזוי העוצר לבין דמות בכירה במשלה, על שופטות בכירות. יכול להיות זהה היה משנה את דעתך לגבי עד כמה המערכת חזאת הסתאה בשנים האחרונות"

(בעמ' 5 לתמילי המסדר המיוחד).

ב. קנתי:

"[...] מה שאנחנו יכולים לספר כרגע ללא ציטוטים, אבל אנחנו כולנו יודעים שהחומר, שהחומר שבדי המשטרה עולה עיסוק אינטנסיבי של החשוד המרכזוי ואחרים בכל מה שיכל להשפיע גם על דעת הקהל בישראל וגם על מערכת המשפט. אנחנו מדברים על קשר קרוב מאוד עם שופטים, עם גורמים בכירים במערכת הפוליטית, על קשר קרוב מאוד עם עיתונאים, כל מה שיכל בעצם להשפיע החוצה על המטרות שכונראה אותו חשוד הגדי לעצמו [...]".

(בעמ' 31 לתמילי המסדר המיוחד).

ג. והשלשה ייחדו:

"**שטייף**: רגע, רק לגבי הקשר עם העיתונאים, נחדר ונאמר שמדובר בקשר שהוא חורן מקשר של בין מקומות לגיטימי ולא לגיטימיים עם עיתונאים. וחיברים לחדר את זה."

¹ ויבורר: תביעה זו אינה מיוסדת על הפגיעה שגרמה לתובע חקירת המשטרה. ממילא, עמדת התובע היא כי כל ה"יראות" אשר צמכו כתוצאה מהנהלות בלתי חוקית זו של הנتابעים – לא תהינה קבילות בית משפט, אם וכאשר הגיעו דברים לכל הילך משפטי (ואין צריך שכך יהיה). תביעה זו נוגעת לאיוועדים המתוארים בכתב תביעה זה ובו בלבד.

² ראו למשל באתר "הארץ": <https://www.haaretz.co.il/news/law/.premium-1.6849927>

קנטי: בהחלטת, זה ברור שעתונאים נמצאים בקשר מאוד קרוב עם הרבה מאוד גורמים שהם מסקרים, מקבלים הרבה חומריים. אבל כן נדמה שהיה משה קצת יותר, ובאמת מאMISS מטעם החשוד ואחריהם באמצעות ליצור איזשהו מגן לעיתונות שיקדם את המטריות של אותו חשוד. בין השאר, בידי המשטרה חומריים שימושים שמעליהם התבטאויות מאוד קשות, חריפות, בוטות, של החשוד ונורם בכיר ומרכזי במערכת הפליטית כלפי שופטות בכירות ביוטר במערכת המשפט. חוד החנית. התבטאויות שאני חייבת להגיד שכוזרחתית, גם כעורכת דין, היה לי קשה [...] להיחשף אליהן.

ברקאי: מותר לנו לחת את הצעיטות הדס?

שטייף: תראה, איך אמרו לנו היועצים המשפטיים?

קנטי: שאלה קשה.

שטייף: כן, זה החתלבות הזה כאן באולפן רק מלמדת כמה החתלבות קשה היה לנו בכלל. מה שנאמר לנו על ידי עורך הדין והיועצים המשפטיים שהוא שמדובר שאינו עבריה פלילית, או זה כבר עניין שלנו מה אנחנו רוצחים לעשות איתם.

קנטי: אז אני חושבת שהיא שיקורה זה שבהמשך השידורים, וגם ביום ההורבים, אנחנו נביא, כי בידי הדס ובידי מערכת מה בווער, יש הרבה מאוד מהחומרים. תראו, לא כל החומר, זה אני אומרת כמובן גם למאזיננו, לא כל החומר שנחשפנו אליו הוא חומר פלילי. יכול להיות שחלק מהם אנחנו לא מספיק מומחים בדיון פלילי כדי להגיד האם יש שם פוטנציאל פלילי. יש דברים שישר זיהינו שהוא שמדובר מאוד נפי. יש דברים שאפשר להגיד אותם, היועצים המשפטיים מגדירים אותם רכילות. אבל אנחנו נגידו אתם בغالם שהם מסתמכים על דין ולא דין, על פלילי ולא פלילי, אבל בין רכילות לבין פלילי יש גם אתיקה ציבורית, יש גם אתיקה של מערכת המשפט.

[...]

שטייף: בעיקר שמדובר באנשים [...] רמי דרג,

קנטי: מאוד בכירים.

שטייף: שביניהם [...] מדברים על אנשים רב, רמי דרג אחרים בלשון כל כך נמנעה [...].

ברקאי: זה לא מדבר אותי [...]. אנחנו לא חנה בבל, וגם הם לא חנה בבל. אבל הרכילות האלה הן בין השאר דילימ פוליטיים למינויים. מהחורי הרכילות האלה יש סגירת קצוץות.

שטייף: בדיק

ברקאי: לתפקידים מאוד חשובים במערכת המשפט שלנו, וזה הדבר המדיאג. אנחנו בהמשך מן הסתם [...] נביא חלק מהצעיטות".

(בעמ' 34-35 לתוכלי המשדר המקורי).

41. זהו המקום להציג, כי במהלך השידור כלו הבהיר כי "הדמות הבכירה" שבה עסקין היא התובע, וכך נותר ספק כלשהו כי אלו הכוונה. הדוברים השונים התייחסו, בהרחבה, לתובע – בשמו. שמו של התובע עלה, למשל, בשיחה של ברקאי עם כב' השופט (בדימי)BINNIS; עם גורמים שונים בלשכת עורכי הדין, ביחס להחלטת עורכי דין החברים בקואליציה לפרוש ממנה; במשדר עוקב של רינו צור, שבו, בפתח הטענית ממש, נאמר: "[...] אנחנו עם הפרשייה התחסיה עם החושפת הדס שטייף. והכל סבב ערך הדין אף מה, יייד לשכת עורכי הדין"; ועוד ועוד. על כן, לא יכולה להישמע כל טענה כאילו לא נגעה פרטיותו של התובע, מר נוה, שעה שהשידורים ארכיכים עסקו בו, בשמו, בהרחבה יתרה.

42. עתה ראוי לומר גם זאת. **בדליות אמות, מאחרוי דעת סגורה,طبع האדם הוא לשוחח בחופשיות. לעיתים שיחות אלו איןן ערבות לאזוניים זרות. ועדיין, זהה זכותו הבסיסית והיסודית של כל אדם – לשוחח בפרטיות עם בני שיחו, חברי ומカリ, מבלי ששיחות אלו תגענה לידיים ולאזוניים זרות, אשר יעבירו את עיקריהן, תוך רמזיות עבות על אודוט הדברים שבהם מדובר ו"חלוקת ציוניים" לאמור בהן, הלאה לציבור הרחב.**

43. וiodgash; אין משמעות לכך שבמהלך השידור לא צוטטו כתובות "מילה במילה". די, די והותר, במא שנאמר, כדי להקים פגעה קשה – נוספת על הנבירה והחיטוט שנעשו – בפרטיות התובע. כך, למשל, דברי ברקאי – החושפים כתובותancaורא בין התובע לבין דמות בכירה במשלה, מפרים את סוד שיחו. ככל שישנה כתובות בין התובע לבין דמות שכזו, הרי שמדובר – ללא שום ספק – בתוכנות פרטית, אישית, בין שניים המנהלים שיחה "ארבע עיניים" – שיחה הננהנית מהגנת פרטיות חוקית וחוקתית.

44. העברת המידע שנცבר בטלפון לעיון אחרים, לא כל שכן שיורו – מהוויה, ללא ספק, עבירה פלילית. יזון כי על פי פרסומים,³ פרקליטות המדינה אף זהירה את גלי צה"ל להפסיק לשימוש בחומריהם הפרטיים שהושגו ממיכסир הטלפון הננייד של התובע. כפי שפורסם, "**הפרקליטות הבירה כי המשך השימוש בחומריים הפרטיים עשוי להביא לצעדים פליליים נגד נגד שטייף – הח"מ**". אין צורך לומר, כי "מעט מדי ומאותר מדי". הסוסים, קרי, דברי הרcoil ושאר פרטיים, כבר נמלטו הרחק מהאורווה לאזוני אינספור מאזינים.

העתק כתבה באתר "הארץ" מיום 18.1.2019 מצורף כנספה 5.

45. לא רק זאת. הנتابעים "איימו", בדרכים שונות, כי בכוונתם לפרסם מידע נוסף שנמצא במכשירים של התובע. אלה, למשל, היו חילופי הדברים בין ברקאי לבין שטייף במהלך המשדר המיויחד:

"ברקאי: את רוצה לתת לנו חלק מההתוכניות, או יותר מאוחר?"

שטייף: אנחנו נחבר קצת, כמה דקות, ואנחנו..."

(בעמ' 11 לתמילי המשדר המיויחד).

46. ועל מנת שייפוי הדברים ברורים, נאמר כך: משוחחת לה בשידור כלל הארץ חברה, אשר לידי הגיעו שלآل בחוק מכשירי טלפון נייד של התובע, אשר נפרקן על ידי שטייף ומטעה. לאחר הפריצה ישבה חברה זו ונבראה בחיו הפרטיים של התובע, ועבירה על כל-tag ותו מחייב – שיחות, תמונות וקטעי קול. וכן, בשידור

³ ראו באתר "הארץ": <https://www.haaretz.co.il/news/law/.premium-1.6851316>

פומבי ומאוזן על ידי מאות אלפיים, היא חוככת בדעתה שמא הגיע הזמן להתחליל להקריאת כתובות אישיות של התובע, מעבר לדברים שמסרה.

47. יתרה מכך: במהלך השידור מודיע ברקאי, כי יושמעו **שיחות קוליות** (של התובע ובני שיחו). כאמור – האזנת סטר אסורה ובلتוי חוקית, שהנתבעים מבקשים לשדרה בשעת שיא רדיופנית, לאוזני כל עם ישראל. וכך ברקאי:

"יש עדzman המונח חומריים שאסור לנו לפרסם לבינתיים. דיברתי עם השופטת בינייש על התכונות, אולי את חלקן כן נוכל תכף להנגיד עליהם מילה אחת או שתים. ויש עדויות עצמריות ערך לוامر. הכל מתודע, ואני מקווה שברגע [...] שיוולד צו איסור הפרסום שנשאר, **אנחנו נוכל גם להשמע לכם את הדברים בקולותיהם של האנשים, לא בקולנו אלא בקולותיהם של האנשים.**"

(בעמ' 8 לתמילי המשדר המיויחד).

48. "օיומיים" ו"הבטחות" לפרסום מידע נוסף נשמעו גם לאחר השידור. כך, ביום שלאחר השידור האמור, העלתה שטייף שורה של "ציווצים" בחשבון הטוויטר שלה. בין היתר נכתבו על ידה הדברים הבאים [השגיאות (הלא מעוטות) במקור – הח"מ]: "כמה עצוב... כשיזודע הכל נראה מי גיגל עיניים" (26.1.2019); "גם אם זה יהיה הדבר האחרון שהעשה, האמת כולה תחשף" (25.1.2019); "גורמים שונים טורחים לפרסם עלי כתבות שיקריות. מומצאות [...] אבל כבכל עולם העיתונות שהולך ונעלם. עוד אומר ואוסף והרבה" (25.1.2019); "[...] שאמצעי התקשרות יפסיקו להעסק بي. לא אני 'הרעה' בסיפור. מה שנחטא עוד חשוב" (24.1.2019). הוא הספרו" (24.1.2019).

העתק ה"ציווצים" של שטייף מהימים 2019.1.24-26 מצורף כנספח 6.

49. לשיא (אבסורד) הגיעו הדברים ביום 30.1.2019, אז פרסמה שטייף "פוסט" בפייסבוק שבו הודיעה כי בគונתה בספר "כל מה שאוכל על פרשת אפי נוה" – ו"גט סורגים לא ירתיעו אותך" (כן, כך ממש) או לעיניים שכ' רואות: שטייף הודיע, קיבל עס ועדיה, כי היא אינה חששת ואינה בוחלת מביצוע עבירות נוספת, שעשוות להסתאים במאסורה – ובלבך שתומסיך לדרוס את פרטיות התובע ברבים.

העתק ה"פוסט" של שטייף מיום 30.1.2019 מצורף כנספח 7.

50. ואכן, לאחר השידור הוציאו הנטבעים "להציג" חומריים שנცברו במכשורי הטלפון הנידיים של התובע, שניטלו ממנו שלא כחוק וشنפרצו על שטייף או מי מטעמה. כך, למשל, קנתי פרסמה בחשבון ה"טוויטר" שלה "ציווץ", שמאז כבר נמחק, שלו "בחומר שבידי המשטרה התייחסויות בוטות וחריפות של החשוד המרכזיו ודמות פוליטית בכירה לפני שופטות בכירות. מאד".

העתק ה"ציווץ" (המחוק) של קנתי מצורף כנספח 8.

51. לא זו אף זו; שטייף שוחחה עם גורמים שונים בעניין תכונות המצוויות במכשורי הטלפון הנידי של התובע, תוך חשיפת סוד שיחו ברבים. ובמילים אחרות, תחת אייצטלה של עבודה עיתונאית, שטייף החלטה ליטול חומריים מכשורי הטלפון הנידיים של התובע, ליטול לעצמה את הרשות ליצור קשר עם גורמים שונים ולנהל עס שיג ושית הנוגע לתכונות שאליהן הגיעו בעבריה. כל זאת, תוך פגיעה חריפה ובוטה בפרטיותו של התובע.

52. בתוך כך, התפרנס בתקורת כי המשטרה הורתה לגלי צה"ל (ואפשר שאף לכלי תקשורת נוספים) "להשמיד" כל חומר שנמצא בידיהם שהתקבל ממכשריו הטלפון הנייד של התובע. זאת, לאחר שיבפרקליות ובמשטרה התקבלו אינדיקטציות ברורות לכך שהחומרים שהושגו באמצעות הפריצה, לאורה, החלו לדלון מגלי"ץ לכיוונים שונים [...].⁴ כאמור, מעט מדי ובודאי מאוחר מדי.

העתק הפרטום לאתר "מעריב" מיום 27.1.2010 מצורף כנספח 9.

53. תוכן ההתכתבויות אף "הוזלף" על ידי מי מהנתבעים לכלי תקשורת אחרים. כך למשל, פורסמו בערוץ 13⁵ התכתבויות שונות לאורה של התובע, חלקן נחותה להיות אלו אשר אף כוללות "צילומי מסך".

העתק דיווח על הפרטום באתר ערוץ 13 מצורף כנספח 10.

54. צוין, כי ביום 16.1.2019, במהלך השידור, פנה התובע במכבת דחווף לנتابעים. במכבת זה הדגיש התובע כי הפרטומים בגל צה"ל מבוססים על תכתובת אישית אשר הוועגה שלא חוק, אגב פריצה למכשר הטלפון הנייד שלו. הבהיר, כי הדברים אלה מהווים עבירה פלילית לכל דבר ועניין. לפיכך, כל שידור הכלל תכתובת אישית של התובע או מבוססת עלייה – עליה כדי ביצוע עבירות פליליות.

העתק מכתב התובע ביום 16.1.2019 מצורף כנספח 11.

55. הנتابעים לא השיבו – ولو במלילה – לתובע.

56. בהמשך לכך, ביום 20.1.2019 הגיע התובע תלונה למשטרה. כפי שפורט בתלונה, נטילת המכשיר; הפריצה אליו; קבלתו והחזקתו; העיוון בו; והדלת החומרים המצוים בו – כל אלה מהווים עבירות פליליות ברורות, המחייבות חקירת משטרה.

57. מבלי למצות את הדיון המשפטי, צוין בתלונה כי נטילת מכשיר הטלפון הנייד האישי של התובע, ללא הסכמתו, מהוועגה עבירה גניבה קבועה בסעיף 383 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). ככל שהמכשיר נלקח מביתו של המבוקש תוך פריצה אליו, הרי שמדובר גם בעבירה פריצה, קרי – בעבירה על הוראות סעיפים 406-405 לחוק זה. המבוקש הוסיף בתלונתו כי קבלת והחזקת המכשיר, כשלעצמה, אינה חוקית, והיא מקימה עבירות של "קבלת נכסים שהושגו בפשע" ו"החזקת נכס חדש" (ראו סעיפים 411 ו-413 לחוק העונשין); וכי החדרה למכשריו מהוועגה עבירה פלילית לכל דבר ועניין, כאמור בסעיף 4 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995, כמו גם עבירה לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") וUBEIRA לפי סעיף 2(ב) לחוק האזנות סתר, התשל"ט-1979 (להלן: "חוק האזנות סתר"). לפיכך ציוין התובע כי נדרש חקירה בנושא זה.

העתק תלונת המבוקש ביום 20.1.2019 מצורף כנספח 12.

58. ביום 22.1.2019, שלח התובע, באמצעות הח"מ, מכתב נוסף למשטרה, וביקש את טיפולה הדחווף בעבירות הפליליות האמורויות אשר שטייף הוסיפה לבצע.

העתק מכתב התובע ביום 22.1.2019 מצורף כנספח 13.

⁴ ראו למשל באתר "מעריב": <https://www.maariv.co.il/news/law/Article-681181>

⁵ ראו באתר ערוץ 13: <https://www.10.tv/news/180570>

ג5. החזקת החומריים הנקבטים בידי הנتابעים

59. לאחר כל אלה, ולמיון הידיעה, הנتابעים הושיבו ומוסיפים להחזיק בחומריים שנאספו על ידם שלא כחוק; והמידע הוועתק על ידי שטייף על מנת להמשיך לשימוש בו שימוש, כתע או לעת מצוא.

60. כך, בשידור "מה בוער" בגלי צה"ל ביום 16.1.2019, ציין ברקאי:

"במשך חודשים ארוכים, כתבת המשטרה והפליליים של גלי צה"ל, חדס שטייף, חשפה עדויות וחומריים מטללים. כל העדויות והחומריים האלה מאופנסנים ושמורים במערכת מה בוער ויפורסמו כאן ברגע שרק נוכל".

(בעמ" 1 לתמילי התכנית "מה בוער").

61. ובהמשך, כמוון מעלה, במהלך המשדר מיוחד, הוסיף ברקאי: " [...] הכל מתועך [...] אנחנו נוכל גם להשמע לכם את הדברים בקולותיהם של האנשים, לא בקולנו אלא בקולותיהם של האנשים" (בעמ" 8 לתמילי המשדר המיוחד).

62. על כך שהנתבעים עדיין אוחזים בהעתקי המידע ניתן ללמידה היבט גם בדברים שכתבה ביום 16.1.2019 קANTI בחשבון הפיסובק שלו:

"עד מעט נכנס ליום הערב. חדס שטייף מחוללת וחושפת הפרשה שמטלטלת כתע את מערכת החוק, ואני, שיחד עם דзи ברקאי ואילאל שחיר, ליווינו אותה מאז הביאה את החומריים שומט הלסת. החומריים כבר יותר מחוזש אצלנו ואנחנו ממתינים בסבלנות (קשה) להתרות האטיות של צו איסור הפרסום [...]."

העתק הי'פוסט' של קANTI מיום 16.1.2019 מצורף כנספה 14.

63. כאמור לעיל, בקשרוות אף התפרנס כי המשטרה הורתה לגלי צה"ל (ואפשר שאף לכל תקשורת נוספת) "להשמיד" כל חומר שנמצא בידיהם שהתקבל ממכתשיי הטלפון הנייד של התובע.

64. ביום 20.1.2019 פנה התובע לנتابעים במכتب התראה לפני נקיטת הילכים משפטיים. בין היתר דרש התובע כי הנتابעים ישבו לו כל חומר שהועתק מכשימי הטלפון הנייד של התובע. עוד דרש התובע כי ישולמו לו פיצויים בגין הפגיעה הקשה שנגרמה לו; וכי תפרנס בנושא זה התנצלות.

העתק מכתב התובע מיום 20.1.2019 מצורף כנספה 15.

65. גם מכתב זה לא ענה. שתיקה רועמת.

ג7. סיכום הפרק העובדתי

66. הנה כי כן, הנتابעים, ביחיד ולחוד, נטו לידיים את מכשימי הטלפון הנייד של התובע (שהושגו תוך ביצוע עבודות של פריצה ו/או גניבה), ולמצער את העתקי המידע שנמצא בהם; שטייף פרצה את המכשרים; הנتابעים עיינו במידע פרטי רחב – תכונות, תכונות אישיות ועוד – תוך הפרה בוטה ופלילית של פרטיות התובע ושל צדדים שלישיים תמי לב; ולאחר מכן שידרו את עיקרי הדברים בשידור בגלי צה"ל, וכן "הדליפו" פרטי מידע נוספים בערוצים שונים. הנتابעים אף סייבו לפניה התובע להסביר לו את העתקי המידע האמור.

67. אין, אפוא, היבט אפשרי של פגעה בפרטיות שלא התגשם במקרה זה, ורקה לתאר פגעה כאמור

המתבצעת בנסיבות חמורות מalto.

ד. תמצית הטיעון

86. כפי שהרainerנו מעלה, הנتابעים פועלו בנושא זה ייחדיו, לרבות בפיקוח של מפקד גלי צה"ל. כפי שציין ברקאי, 'כל גלי"צ מאמין' [מחורי שטייף – הח"מ]. אין מדובר אפוא בפגיעה בפרטיות שאירעה בטיעות או מבלי משים; מדובר בעיטה מכוון של פריצה למכשירים ניידים ונבירה במידע פרטי של אדם, על כל החומרה הכרוכה בכך.

69. מן המקבובץ עולה כי מעשי הנتابעים גיבשו שורה ארוכה של עבירות פליליות שבוצעו כלפי התובע, כמו גם עולות רבות.

70. תחילה, החדרה למכשירו הנידי של התובע מהו **עבירה פלילית** לכל דבר ועניין. נפנה בהקשר זה סעיף 4 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995, הקובל כ"ז:

"חדרה לחומר מחשב שלא כדין"

4. החודר שלא כדין לחומר מחשב הנמצא במחשב, דינו - מאסר שלוש שנים; לעניין זה, 'חדרה לחומר מחשב' - חדרה באמצעות התקשות או התחרות עם מחשב, או על ידי הפעלתו, אך למעשה חדרה לחומר מחשב שהוא לפי חוק האזנת סתר, תשל"ט-1979".

71. לעניין זה יודגש, כי כאמור בסעיף 1 לחוק זה, "'מחשב' – מכשיר הפועל באמצעות תוכנה לביצוע עיבוד ארייטמטי או לוגי של נתונים, וציוויל היקפי, לרבות מערכת מחשבים, אך למעשה מחשב עוז'. לפיכך, החוק האמור חל – על פי לשונו ועל פי תכליתו – גם על מכשירי טלפון נייד.

72. הנה כי כן, פריצה למכשירו של התובע מהו **עבירה פלילית** של חדרה לחומר מחשב שלא כדין.

73. בצד זאת, חדרה למכשירו הנידי של התובע בנסיבות המתוירות לעיל מהו **עבירה פלילית** גם על פי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטויות, התשמ"א-1981. פגעה בפרטיות מקימה עולה אזרחות (סעיף 4), וכשהיא נעשית במודע (וain ספק כי אלה הם פני הדברים במקרה זה) – גם עבירה פלילית, שעונשה 5 שנות מאסר (וראו סעיף 5 לעיל).

74. זאת ועוד; כאמור בסעיף 2(ב) לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979, גם **השימוש במידע זה מהו עבירה פלילית**:

"האזנת סתר שלא כדין ושימוש שלא כדין בהازנה (תיקון מס' 1) התשנ"ה-1995

2 (א). המאזין האזנת סתר שלא על פי היתר כדין, דינו – מאסר חמיש שנים.

(ב). המשמש ביזוען ולא סמכות כדין בידיעה או בתכונה של שיחה שהושגו על ידי האזנת סתר, בין שנעשתה כדין ובין שנעשתה שלא כדין, או מגלה ידיעה או תוכן שיחה כאמור ביזוען לאדם שאינו מוסמך לקבלה, דינו – מאסר חמיש שנים".

ליקס בין שני הסעיפים ולחולותם במקביל ראו: ת"פ (מחוזי ת"א) 40206/05 **מדינת ישראל נ' בללי** (10.6.2009).

75. על כן, כל שידור שהתבסס על כתובות אישית ופרטית של התובע, או הפעזה או "הדלה" של כל מידע אחר המבוסס על המידע שבטלפון הנידי של התובע, אשר הגיע לנتابעים שלא כחוק – עליה כדי ביצוע עבירה פלילית.

76. ויבחר: לכובע ה"עיתונאי" אותו הנتابעים מתימרים לחבוע אין כל נפקות לעניין זה. למעשה, שימוש במידע כאמור מהו **(גם) עבירה אתיית**, כאמור בסעיף 20 לתקנון האтикаה המקצועית של העיתונות:

"אמצעים פסולים"

20. לא ישמשו עיתון ועיתוני לשם השגת מידע באמצעות פסולים שיש בהם קלון למקצוע העיתונאות ובכלל זה אלימות, סחיטה, איום, פיתוי, חדרה שלא כדין לרשות הפרט, האזנת סתר שלא כדין וכל אמצעי אחר להשגת מידע העול, בסביבות העניין, לפגוע באופן חמוץ באמון הציבור בעובדה העיתונאית".

77. למעשה, מפעים לגלוֹת שמעשי הנتابעים אף סותרים את הקוד האתי של גלי צה"ל, הקובל, תחת הכוורת "השם הטוב והפרטיות":

"אין לפגוע בשמו הטוב של אדם או בפרטיו. כשרטיטים אלה הם בעלי ערך עיתונאי מובהק, הם יפורסמו רק במידה המתחייבת ובכפוף להוראות כל הדין".

78. זאת ועוד; החזקת המCSIר או העתקי תכולתו בידי הנتابעים מהוות כשלעצמה עבירה. ובמילים אחרות, לא רק שקבלת המCSIר אינה חוקית (וראו את העבירה שכוטرتה "קבלת נכסים שהושגו בפשע"), קל וחומר הפריצה אליו ווהיעו בתכנים המצוויים בו; גם "החזקת נכס חשוב" היא עבירה פלילית, עצמאית וחמורה (ראו סעיפים 411 ו-413 לחוק העונשין).

79. בנסיבות אלו, מעשי הנتابעים עשויו של הפרת חוותות חוקיות, כאמור בסעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה" או "פקודת הנזיקין").

80. המתואר לעיל מבש, ובמובהק, עשוי של פגיעה בפרטיות. נזכיר, כי הפרטיות היא זכות יסוד חוקתית מוגנת. כך, סעיף 7(א) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ממשמע כי "כל אדם זכאי לפרטיותו ולצנעת חייו"; סעיף 7(ב) קובע כי "אין נכסים לרשות היחיד של אדם שלא בהסכםו"; וסעיף 7(ד) קובע מפורשות – "אין פוגעים בסוד שיחו של אדם, בכתביו או ברשומותיו".

81. אם נקרב מבטנו לחוק הגנת הפרטיות, נמצא כי מעשי הנتابעים פגעו כמעט בכל אחד מאופני הפגיעה בפרטיות המוגדרים בחוק זה – סעיפים 2(1), 2(2), 2(5), 2(6), 2(7), 2(8), 2(9), 2(10) ו-2(11) לחוק, בצירוף, סעיף 4 לחוק הגנת הפרטיות:

"פגיעה בפרטיות מהי"

2. פגעה בפרטיות היא אחת מآلota:

(1) בילוש או התחקות אחריו אדם, העולמים להטרידו, או הטרדה אחרת;

(2) האזנה האסורה על פי חוק;

[...]

(5) העתקת תוכן של מכתב או כתוב אחר שלא נועד לפרסום, או שימוש בתוכנו, בלי רשות מנתה הנמען או הכותב, והכל אם אין הכתב בעל ערך היסטורי ולא עברו חמיש עשרה שנים ממועד כתיבתו; לעניין זה, 'כתב' – לרבות מסר אלקטרוני כהגדרתו בחוק חתימה אלקטרוני, התשס"א-2001;

(6) שימוש בשם אדם, בכינויו, בתמונהו או בקולו, לשם ריווח;

(7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדיון לגבי עניינו הפרטיים של אדם;

(8) הפרה של חובת סודיות לגבי עניינו הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע;

(9) שימוש בידיעה על עניינו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה

נמסרה;

(10) פרסומו או מסירתו של דבר שהושג בדרך פגיעה בפרטיות לפי פסקאות (1) עד (7) או (9);

(11) פרסומו של עניין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד".

"פגיעה בפרטיות – עוללה אזרחית"

4. פגעה בפרטיות היא עוללה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליה בכפוף להוראות חוק זה".

82. מעשי הנتابיעים אף מקיימים את יסודות עוללת הרשלנות, כאמור בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין. אין צורך לומר כי לתובעים קיימת חובה זהירות עקרונית ביחס ל千方百, כפי שהיא קיימת כלפי כל אדם העולול להיפגע מחייבות בכליו, במידע ונתונים במכשרו הסלולי. לא כל שכן נכונים הדברים כאשר מדובר ברכוש שנלקח ללא רשות מבעליו. על רקע כל המתוואר, מאליו מובן כי הופרה החובה בנסיבות הקונקרטיות; ולא זו בלבד שאין מתקיים אינטראס להימנע מהטלת חבות ואחריות, מתקיים אינטראס מובהק לעשות כן, ولو על מנת למנוע מעשים ומחדים שכאה בעtid.

83. לסייעים יאמר, כי כלל החובות המוטלות על הנتابיעים ככאלה, ובמיוחד על רקע עיסוקם, הופרו ברגל גסה ובכוונות מכוון, ולמצער, מתוך התרשלות. לפיכך, ונוכח הנזקים הכבדים שנגרמו לתבע, כמה לו הזכות להיפרע את נזקיו.

ה. על הנזק והסעדים

84. מעשי הנتابיעים פגעו בפרטיות התבע; בשמו; בו ובמשפחה; במשלח ידו; בחובות האתיות החלות עליו מתוך תפקידו כעורץ דין; ועוד.

85. אכן, המלאכה של הערכת הנזק שנגרם לתבע איינה קללה. הגם שכך, ברוי כי במקרה זה מתקיימות שורת נסיבות מחמירות המצדיקות פסיקת פיצויים הולמים לטובת התבע, לרבות פיצויים עונשיים

86. במישור הנזק הממוני, מעשי הנتابיעים פגעו ויפגעו בהכנסתו של התבע, עורץ דין מבוסס, בהיקף הנameda במילוני שקלים – ולכל הफחות סך של 5 מיליון ש"ח, לתקופה של שלוש השנים הקרובות. נוכחות הפרטומים בעניינו, אשר זכו לתהודה נרחבת ויוצאת דופן, תחול ירידת ניכרת בהכנסות התבע, למצער שלוש השנים הקרובות. התבע שומר על זכותו לעדכן בהמשך את הסכומים בראש נזק זה.⁶

87. ונרחיב. כאמור, התנהלות הנتابיעים הפרה את חיסיון עורץ הדין-לקוח, ולכך משמעות כבדה ביחס למי שפועל בתחום זה. מעשייהם של הנتابיעים אף פגעו במוניטין של התבע ובשמו הטוב. התבע הוא עורץ דין מוכר ומצויה בישראל. התבע עסק וועסק בתיקים שחילקו בעלי פרופיל גבוה – בהצלחה רבה. אף בתפקידו כיושב ראש לשכת עורכי הדין הוביל התבע רפורמות ומהלכים רחבי היקף ובעלי השפעה רבה. חשיפת קטעי "רכילות" שונים, לרבות אלה שבהם נשמע כביכול התבע נוקב בביטויים קשים לפני דמויות בכירות במערכת המשפט מקשים ויקשו על התבע את עבודתו כעורץ דין, לא כל שכן, עוזיד שהתמכחותו בליטיגציה.

⁶ אף משרדו של התבע ושותפיו שומרים על זכויותיהם בהקשר זה.

88. בכך יש להוסיף, כי דיון ערך בעניין התובע התקיים בראשות החברתיות, בליווי אינספור בדיחות, תמונות, קריקטורות וכו', אשר משפילות ומבוזות את התובע באופן בויטה ווגס, בהתבסס על המידע שהופץ על ידי הנتابים.

89. אשר לנזק הלא ממוני, ראש הנזק הראשון הוא **הפגיעה האנושה בזכותו של התובע לפרטיות**. כפי שהובחר לעיל, הנتابים הפכו בסוגות את זכותו לפרטיות של התובע בכך שנטלו את המכשירים לידיהם; פרצו את נעלית המכשיר; חפרו ונבררו בתכנתובתו השונות; ואם לא די בכך, עשו בהם שימוש לתועלתם האישית ולקיים האינטרסים שלהם, תוך העברת מידע לגורמים שונים ללא כל אישור או הסכמה.

90. בהקשר זה, יש להביא בחשבון כי מדובר בפגיעה חמורה **bijouter** בפרטיות. על פי פסיקת בית המשפט העליון, "השאלה אם פגיעה בפרטיות עליה לכדי פגעה חמורה תיבחן בשים לב לאופי המידע הפוגע. בכלל, **כל שהמידע מתיחס לעניינים המשתייכים ללבת המונח פרטיות, תגבר הנטייה לראות בפגיעה חמורה**" (עמ' 4963/07 ידיעות אחרונות נ' ע"ד פלוני (27.2.2008)).

91. במקרה זה, כאמור, **מדובר בגרעין הקשה ביותר של הפרטיות** שיש לו לאדם: שייחותיו האישיות (הכתבות והקוליות), תМОנותיו, אורחות חייו כולם. דומה שאין ציפייה גדולה יותר לפרטיות מאשר זו שיש לאדם המשוחח, בפרטיות ביתו וממכשיר הטלפון האישי שלו, עם מאן דהוא. אין אדם המצפה כי שייחות אלה – כל שייחה שנוהלה עם צדדים שלישיים רבים, תמי לב – תבחן על ידי חברה דוגמת הנتابים, תשודר מעל גלי האתר ותהפוך לעניין ציבוררי. אכן, אדם זכאי לכך שיתאפשר לו לנחל שייחות אישיות. שייחות כאמור אין נחלת הכלל. וידגש: גם אם עסקינו באדם הנושא בתפקיד המוכר לציבור – עדין זכאי הוא לחייו האישיים והפרטיים; עדין זכאי הוא לכך שיתאפשר לו לנחל שייחות "בארכע עניינים", מבלי שאלה תפורסמנה לימים בכל התקשורות.

92. ואמנם, בממכשיר הטלפון הנידי של המבקש, בדומה לרבים אחרים בחברה המודרנית – חייו כולם. בטלפון הנידי סוד שייחו; תМОונויות האישיות; תכנתובות (לרבות כאלו החוסות בחיסיון ע"ד-לקוח עם צדדים רבים); ועוד. אין זה פלא כי פסיקת הערכאות השונות עמדה לא אחת על החומרה היתרה שבחדירה בלתי מורשת למऋטי טלפון נידי, האוצרים את סודותיו של האדם.

93. כך קבע למשל בית הדין הארץ לעובדה בפרשת איסקוב (ע"ע (עובדת הארץ) 90/08 איסקוב נ' מדינת ישראל (8.2.2011)), ביחס למחשבים:

"במסגרת המידע התקשורתי הכלל עולמי ולצדיו, מכל המחשב מימד אישי של המשתמש. **לעתים תכופות מהוות המידע האישי עיקרי העוקרים לבעליו, בהיותו חולש על מרחב המחייה המוחשי והמטאфизי של המשתמש**. זאת, נוכח יהודה של הפעולות במחשב שהוא, לא אחת, בבחינת עדות מקור ראשון, ושופוט למכבים ולאירועים בעלי חשיבות אישית ואנטימית בהליך חינויו. **באמצעות טכנולוגיות המידע העומדות לרשות המשתמש במחשב, יכול ויישמר ברובו הוירטואלי הפרטี้ שלו, עולמו האישי, המסחרי והיצירתי, על מכלול התכנתוביותיו הפרטיות והעסקיות, הגיגיו, ענייניהם הנוגעים לעבודתו, ולמחוזות פעילותו, ומראי המkosם וההיסטוריה של גלישותיו.** יישומי טכנולוגיות המידע במחשב ובמידה האינטנסטיבית ותכנתובות האי-מייל, מכילים מידע המאפשר בניית פרופיל של המשתמש, המגדיר את עולמו על אישיותו, תחביביו, ושאייפותיו, כמו גם את מערכות היחסים והתקשרות שלו במהלך חייו ופעילותו במסגרת העבודה, המשפחה, הקהילה, ההתקשרות הבינלאומית וכל כיוצ"ב."

המרחב הווירטואלי הפרטי של המשמש במחשב כמוון למרחב הפיסי האישי המשמר לאדם, והפעולות במחשב כמוון כעשית המשמש בביתו, בחצריו ובמכוניתו. לפיכך, ובהתאם המחשב 'המגירה האישית של בעלי' המכילה מידע כמווס, פרטי אישי, נחשבת חדרה בלתי מורשית למחשב 'כחיטות בחפציו האינטימיים' של בעליו, ופלישה לטritelוריה זו מהווה פגעה בזכותו החוקתית **לפרטיות**" (שם, פסקה 7).

94. כפי שצינו בית הדין האזרחי לעובדה, דברים אלה נכוןים גם במקרים טלפון נייד (ראו תע"א (עובדת אזרחי) 2723 ג'ובני נ' שיא סיורים (1986) בע"מ (בפирוק) (20.3.2014)). שם, ביחס לשאלת האם מתן "זכות שימוש" בטלפון נייד מתיירה חדרה למכשיר:

"כידוע, הטלפונים הנידים של רבים מאיתנו הולכים והופכים בשנים האחרונות למכשירים נידים של ממש, שבמציאות פונקציות דומות, לעיתים זהות ממש, לאלה שאוטם ביצעו עברינו המחשבים האישיים לפני שנים בודדות. מכאן, עצם העובדה שאדם מסוים מסר טלפון נייד שלו לשימושו של אחר, אינה נותנת לאחרו אחר רשות, ولو מעתמת, לחפש ולחתט בתוך אותו הטלפון. **בטלפונים הנידים החכמים שביהם עושים מהציבור שימוש בימים אלה צבור מידע פרטי רב, ובין היתר תМОנות, מסרונים, הודיעות א מייל וכיוצא בזה.** כל אדם המבקש לעשות שימוש בטלפון של חברו צריך לדעת זאת, ויודע זאת. וראי וודאי שאין בעצם מתן טלפון לאחר לשימוש (לצורך שימוש טלפון, שירות מסרונו או כל שימוש אחר) משום מתן היתר משתמש לשואל לחדר אל תוך הטלפון ולחשוף בתוכו מידע הנחוץ לו. אם כבר, אז להיפך. לדעתנו, במקרה הרגיל, וכך גם במקרה שלפניינו, מתן זכות שימוש רגילה בטלפון פרטי של אדם טומנת בחובה התחייבות מפורשת של השואל שלא לבצע ללא רשות מפורשת חדרה שכזו אל **'המרחב הפרטי'** של המושא, בעל הטלפון" (שם, פסקה 12).

95. אף בית המשפט העליון עמד על כך, שי"הסמרהטלפון הפך זה מכבר לידיו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפעם לומר כי **טלפון הסלולי טמון סיפור חייו של האדם בהאידנא**, באשר אוצרים בתוכו רגעים וזכרונות משמעותיים מחיוו של אדם, לצד מידע פרטיים חיוניים לתפקידו היומיומי – תМОנות של עצמו ושל יקיריו, כתובות ומספרי טלפון של קרוביים ומקרבים, יומן, פתקי תזכורות ולוח שנה, ועוד" (ע"פ 14/27 דביר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (14.7.2015) (להלן: "ענין דבר").

96. בפרשא זו הטיעים בחוות דעתו כב' השופט י' עמית מדויע יש להחמיר בעינויה בעבירות של גניבת טלפונים נידים, ואומרו:

"יש להכיר בכך שאובדן טלפון סלולרי, על אחת כמה וכמה גניבה של טלפון סלולרי, עשויה לגרום לקרוון תופעות של אי שקט ודחק. [...] **גניבת טלפון סלולרי מהוות גם חדרה למתחם פרטי ביוטר של האדם.** הסמרהטלפון הוא מעין **כפתח ניידת המכילה תМОנות, לעיתים תМОנות רגשות, התכתבויות אישיות ומידע פרטי,** ולעתים אף סודי, אשר מעכימים את החדרה מן הגניבה. מרבית המכשירים הסלולריים הנמכרים כיום, הינם 'מכשירים חכמים', שהמוהים לרוב גם שער כניסה לשיל נכסיו הדיגיטליים של האדם – חשבו דוגר אלקטронני, חשבו פיסבוק ורשתות חברותיות נוספות, אפליקציות עם גישה לחשבון הבנק וכיוצא בהלא. ההתקדמות הטכנולוגית מונעת האחורה, אף הופכת את המכשיר הסלולרי לאמצעי תשלום המכונה 'ארק דיגיטלי', אשר מחדיף בהדרגה את כרטיסי האשראי הקשיים. גם בהנחה שהגבג הישראלי המפורסם אינו מעוניין בתוכנו של המכשיר הסלולרי, די בידיעה כי הגניבה עלולה להביא גם לשחיטה או להפצת מידע אישי וஓגייש, כדי להעצים את החדרה ואת תחושת אבדן השליטה של קרוון הגניבה.

אמרנו דברים שאמרנו כדי להציג על כך שאין לראות בגניבה ובשוד של טלפון סלולרי עבירה רכוש 'רגילה', ומכאן מגמת ההחמרה בעינויה בעבירות אלה.

97. קביעה שיפוטית זו, שלפיה יש להחמיר ביחס לעבירות רכושיות בנושא גניבת מכשירי טלפון ניידים – יפה גם להכרח לפסק פיצויים מתאימים בהליך אזרחי, אשר ישקפו את טיב והיקף הפגיעה שגורמת לדירה בלתי מורשתית לטלפון נייד. ודוקו; בפרשנות דבריו נסב הדין על גניבת מכשיר טלפון נייד. מקל וחומר בעניינו – עת ניטל המכשיר ונפרץ. ועוד נוסיף בהקשר זה, כי על פי פסיקת בית המשפט העליון, "התגברות על מכשול טכנולוגי חמורה יותר מחדרה 'פשטה'" (רע"פ 8464/14 מדינת ישראל נ' עוזא, פסקה 15 (15.12.2015)). בעניינו, מדובר בחדרה מכוונת לטפלונים הניידים של התובע, במטרה "לחטט" בהם וולדות מהם מידע. לפיכך, מדובר בפגיעה ברף הגבולה ביותר.

98. ראש נזק נוסף הוא **הכאב והסלבל** שנגרמו לתובע כתוצאה מהפרת פרטיותו, מהעיוון שביצעו הנتابעים במכשירים ומספרום המידע האישי שהושג אגב כך. כל אחד מהיבטים אלה: נטילת המכשירים; הפריצה למכשירים; העיוון (המשותף) האסור והפסול במידע אישי רב כל כך; והפצתו של המידע – כל אלה גרמו כאב וסלבל אדיים לתובע:

א. כך, הידיעה כי מכשירי טלפון נייד, שהם "הכسطת" האישית ביותר של אדם בעידן המודרני, נלקחו מידו התובע וניתנו לנتابעים שהחזיקו בהם בנגדוד לדין – גרמה וגורמת חרדה ולמוועקה (cash שנפסק בעניין דבריו).

ב. כך, פריצת המכשירים, והידיעה שתוכנם חשוב לאחרים אשר עושים במידע כבשליהם – אף היא מסבה סבל רב.

ג. העיוון הגס, הפולשני והמציצני לכל פינה بحيו של התובע, והפרת פרטיותו בצורה שאין לה שיעור – גורמים אף הם לתחושה קשה ביותר. כאמור, מכשיר טלפון נייד, המכיל את כל השיחות והתקතבות של אדם, מהוות כלי עבודה ואמצעי תקשורת הכלול עניינים אישיים ופרטיים. הידיעה כי מכשיר זה גלי כעת לעיניהם של הנتابעים, ללא כל אישור או הסכמה, והם עושים בו ככל העולה על רוחם, גורמת לעוגמת נשך קשה.

99. ראש נזק אחרון הוא **הפגיעה החוריפה באוטונומיה של התובע**. התנהלות הנتابעים, כמוואר לעיל, שללה מהתובע את יכולתו לבחור עם מי וכי怎ן לחלק מידע פרטי על חייו האישיים. לモתר לצין, כי כל אדם הוא אדון לעצמו, וביכולתו להחליט עם מי הוא מנהל שיחות ובאיזה נושאים – ומה ממוחשבותיו וצפונות ליבו הוא מעוניין לחלק עם אחרים, אם בכלל. והנה, במקרה זה הנتابעים החליטו לשים עצם כ"אח גדול", ולהפיץ בתפוצה רחבה פרטי מידע אישיים של התובע לציבור הרחב. מעשים אלה, אשר הפיקעו את התובע מפרטיוו כלל, גרמו לפגיעה קשה ויוצאת דופן – פגעה קשה לזכור דומות לה – באוטונומיה של התובע.

100. התובע עמל שנים רבות עד אשר צבר את המוניטין האישי והציבורי שהביא לבחירתו לתקפדים בכיריהם בleshchet עורכי הדין ולבחרותו ברוב קולות ניכר לשכת עורכי הדין. והנה, התנהלות הנتابעים ושתיף בראשם, הביאה לפגיעה בשמו הטוב של התובע ולפגיעה קשה במוניטין האישי שצבר. נזקים כהכבדים לשמו הטוב של התובע ולתדמיתו אינם בני תיקון. בסביבות אלו, ועל רקע החומרה המופלגת במעשי הנتابעים, מוו הרואוי שיפסקו לחובתם **פיצויים עונשיים** בשיעור ממשועוני. כך, שכן במידע שמטרתו של הפיזוי העונשי היא, בין היתר, להרטיע את המזיק ולבטא את הסלידה מהתנהגות

נואלת, כפי שבאה לידי ביטוי במעשי הנتابעים. דברים אלה נכוונים שבעתיים כאשר מדובר באנשי תקשורת ובכלי תקשורת בעל תפוצה רחבה, שיכלולו לפוגע בפרטיות גדולה ביותר. נוכח החומרה היחודית של מקרה זה, אשר למיטב הידיעה נעדר תקדים בישראל – נדרשת פסיקת פיצויים עונשיים כאמור במטרה לכוון התנהגות עתידית, פן יהפוך זה להרגל לגנוב ולפזר למכשורי טלפון ניידים, לעין בהם ולפרנס את עיקרי המידע, וכן יינזקו בהמשך אחרים שם שניזוק התובע.

101. בכך יש להוסיף כי הנتابעים לא השיבו למכתביו של התובע, והם סירבו להשיב לו את העתקי החומר שנלקח מהם שלא כדין. עד למועד זה ממש הנتابעים עודם מחזיקים ברכשו הפרטי של התובע, המכיל מידע אישי ורגיש, ומעיניים בתכונותיו האישיות כאילו היו רכושים. מעשים אלו מקרים שלשלצמים פגיעה אונשה בפרטיו של התובע אשר חייו האישיים, בהיבטים המוצנעים ביותר שלהם, הפכו לנחלת הכלל ו"לשחת היום".

102. על רקע זה התובע מעריך את הנזקים הלא ממוניים שנגרמו לו בסך של 4 מיליון ש"ח, וביחד עם הנזקים הממוניים עומדים נזקיו של התובע על סך של 9,000,000 ש"ח. לצורך אגרה מעמיד התובע את תביעתו על סך של 7,000,000 ש"ח, ובית המשפט הנכבד יתבקש לפסוק פיצוי כאמור.

103. לחופין בלבד, يتבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לטבות התובע פיצוי בהתיק ניכר, המשקף את חומרת האירועים הנלמדים מכתב תביעה זה, על דרך האומדן.

104. בנוסף לאמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבדחייב את הנتابעים בהוצאות תביעה זו, לרבות שכר טרחת עורך דין ומע"מ כדין.

105. נוכח העובדה שהשידור ב"גלי צה"ל" נקלט בכל רחבי הארץ ובהתחשב בסכום התביעה, לבית משפט נכבד זה הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה זו.

106. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנتابעים לדין, לקבל את התביעה ולפסוק לתובע את הסך של 7,000,000 ש"ח בגין הוצאות משפטיות הולמות.

בעז בן צור, עו"ד
בא כוח התובע